

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 366/2014
20.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Биљане Синановић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.П., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1186/13 од 10.04.2014. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 376/10 од 28.03.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3883/13 од 27.08.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 20.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1186/13 од 10.04.2014. године, па се **укидају** правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву К 376/10 од 28.03.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3883/13 од 27.08.2013. године и предмет враћа Основном суду у Рашки на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 376/10 од 28.03.2013. године окривљени Д.П. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ-а и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 15.03.2013. до 01.04.2013. године. На основу члана 206. став 2. ЗКП-а оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева. Окривљени је обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплати износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 29.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3883/13 од 27.08.2013. године делимичним уважањем заједничке жалбе окривљеног и његовог оца, а поводом те жалбе и жалбе Основног јавног тужиоца у Краљеву, преиначена је првостепена пресуда, у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд противправне радње окривљеног описане у изреци побијане пресуде правно квалификовао као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ-а и за то кривично дело

му изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од две године не учини ново кривично дело, те да ће се у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора окривљеном урачунати и време проведено у притвору од 06.03.2013. до 01.04.2013. године, док су у осталом делу заједничка жалба окривљеног и његовог оца и жалба Основног јавног тужиоца одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 1186/13 од 10.04.2014. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 361. став 7. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и укине првостепену и другостепену пресуду.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату Д.П, сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а, нашао:

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основано указује да су првостепени и другостепени суд учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 361. став 7. ЗКП-а („Службени гласник РС“, бр. 58/04 ... 76/10) на штету окривљеног, јер у првостепеној пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а разлози другостепене пресуде су нејасни и у знатној мери противречни.

Наиме, првостепени суд је у образложењу пресуде цитирао одбрану окривљеног коју је изнео на главном претресу одржаном 12.03.2012. године и када је негирао извршење кривичног дела, те је навео доказе које је извео у доказном поступку. Из првостепене пресуде даље произлази оцена изведених писмених доказа и исказа оштећеног Ж.Б.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основано истиче да првостепени суд у образложењу пресуде није дао разлоге које чињенице и из којих разлога узима као доказане, а посебно у вези са чињеницама и околностима које представљају законска обележја предметног кривичног дела и указују на време, радњу и начин извршења кривичног дела, имајући при том у виду да је суд пропустио да цени истинитост одбране окривљеног изнете на главном претресу, када је у потпуности негирао извршење кривичног дела.

Из напред наведеног произлази да првостепени суд није дао разлоге о одлучним чињеницама и околностима које чине обележја предметног кривичног дела чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, због које није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Другостепени суд је потврђујући првостепену пресуду и дајући разлоге због чега је првостепени суд потпуно и правилно утврдио чињенично стање, учинио исту битну повреду одредаба кривичног поступка.

Наиме, другостепени суд је у образложењу своје пресуде навео „да је првостепени суд правилном оценом одбране окривљеног који је у истрази прецизно и јасно навео на који начин је окривљени С. ушао у затворени киоск и које је радње свако од њих предузео, писаних доказа и то записника о увиђају ПС Рашка број 161/07, криминалистичко-техничке документације, потврде ПС Рашка о предатим предметима оштећеном КУ 61/07, правилно утврдио да је окривљени Д.П. критичном приликом, док је окривљени С. из киоска у који је ушао тако што је поломио стакло, узео ствари ближе наведене у изреци, посматрао да нико не наиђе и преузео ствари од окривљеног С., а затим исте однели у собу оближњег хотела Ј. на К.

Међутим, Врховни касациони суд налази да напред наведена оцена одбране окривљеног не произилази из првостепене пресуде, нити је првостепени суд ценио исказ окривљеног дат у истрази, осим што је у образложењу пресуде навео да је у доказном поступку прочитао решење Окружног суда у Краљеву Кж II 21/09 од 22.07.2009. године којим је укинута претходна првостепена пресуда Општинског суда у Рашки К. 218/07 од 16.12.2008. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП-а у вези члана 89. став 9. ЗКП-а, због чега су, по налажењу овог суда, разлози другостепене пресуде нејасни и у знатној мери противречни.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога усвојио захтев за заштиту законитости и укинуо пресуду Основног суда у Краљеву К 376/10 од 28.03.2013. године и пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3883/13 од 27.08.2013. године и списе предмета вратио Основном суду у Рашки на поновно суђење, с`тим што ће првостепени суд у поновном поступку отклонити наведену битну повреду поступка на коју му је указано у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**